

frem i de kommende Udvalgsforhandlinger til hvilken Tid vi da kan tale derom og tage Stilling dertil. Venstres Ordfører fremhævede Kommunernes Betæneligheder i økonomisk Henseende og syntes at tillægge dem ikke ringe Betydning, hvad man naturligvis ogsaa maa gøre, man spørger jo ogsaa Kommunerne for at faa en Udtalelse fra dem, men det er ikke altid, man just tager Hensyn til Kommunerne og bestræber sig for at undgaa at lægge Byrder paa dem, naar de ømmer sig ved at paatage sig saadanne Byrder. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at hvis Loven ikke forbedres, kan man befrygte en Overgang i endnu større Omfang, end det ellers vil ske, fra Enkelovsunderstøttelsen til Fattigvæsenet, og det vil i saa Fald blive dyrere for Kommunerne, end hvis de anbefaler og vi faar en Ændring af denne Lov. I øvrigt vil jeg med Hensyn til de økonomiske Betragtninger, der har været gjort gældende, gøre opmærksom paa, at selv om vi, som alt nævnt, naturligvis maa tage de fornødne Hensyn, og selv om den økonomiske Situation er noget trykkende for Staten og for Statskassen, saa er dog den økonomiske Situation endnu mere trykkende for de Enker, der sidder med deres Børn. Det maa erindres, at Lønningerne er gaaet i nogen Grad ned, men Priserne paa de nødvendige Livsfornødenheder er ikke gaaet ned i særlig Grad, vel nok i nogen Grad, men de holder sig dog paa en Højde, som gør det vanskeligt for disse Mennesker at komme igennem. Alt peger paa, synes jeg, at en Revision er nødvendig. Derfor haaber jeg ogsaa, at vi gennem Udvalgsbehandlingen skal kunne naa til et Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. D. Rasmussen): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3769).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Det foreliggende Lovforslag, som jeg tidligere paa mit Partis Vegne har haft Lejlighed til at forelægge her, drejer sig om en Forbedring af Aldersrenten. Jeg vil ikke gerne have Forslaget opfattet som et Udtryk for, hvad vi fra socialdemokratisk Side kunde ønske at yde de gamle i vort Land, det er kun et Udtryk for, hvad vi mener Samfundet i Øjeblikket skylder de gamle, og som Samfundet er nødsaget til at yde de gamle saa hurtigt som muligt. Lovforslaget er derfor udarbejdet under Hensyn til en snarlig Gennemførelse, og derfor er der ogsaa kun taget det allermost nødvendige med, saaledes at enhver, som for Alvor vil beskæftige sig med Aldersrentespørgsmaalet, sikkert meget hurtigt vil blive klar over, at det, vi her har foreslaaet, er det absolut nødvendige.

Da vi gennemførte Aldersrenteloven, var det i Virkeligheden noget af en Studeshandel, idet vi gav de gamle nogle gode Principper og samtidig tog noget af deres Understøttelse bort. En saadan Handel er altid usmagelig, men er det navnlig, naar det drejer sig om gamle Mennesker. De gamle kan simpelt hen ikke leve af det, de faar efter Loven. I Øjeblikket er Forholdet vel nok det, at der bødes noget paa de lave Takster ved den saakaldte Forskelshjælp, men allerede til 1. April vil denne Forskelshjælp glide nedad, saaledes at de gamles Kaar da bliver yderligere forringet. I Bemærkningerne til Ministerens Lovforslag blev denne Forskelshjælp anslaaet til at ville andrage 5 Mill. Kr.; da Lovens Takster blev noget lavere end de af Ministeren foreslaaede Takster, skulde der være nogen Sandsynlighed for, at Forskelshjælpen kom til at andrage et noget højere Beløb, men da Forskelshjælpen allerede den 1. April formindskes med $\frac{1}{6}$, vil den vel alligevel kun komme til at andrage de 5 Mill. Kr. Det er disse 5 Mill. Kr., som Samfundet i Løbet af 4—5 Aar vil berøve de gamle, saaledes at deres Kaar bliver endnu daarligere, end de er i Øjeblikket. Naar Forskelshjælpen er faldet bort, vil den samlede Udgift være gaaet ned fra 60 Mill. Kr. til 57 Mill. Kr., hvilket vil sige, at den nye og bedre Lov kommer til at koste Samfundet 3 Mill. Kr. mindre, end den gamle Alderdomsunderstøttelseslov kostede, og det til Trods for, at et meget stort Lag af Befolkningen, som ikke tidligere